

Sygn. akt IV CZ 7/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa I. K.

przeciwko W. K.

o nakazanie, przywrócenie posiadania i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 marca 2018 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 5 lipca 2017 r., sygn. akt III Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od wyroku tego Sądu z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. III Ca (...), wskazując w uzasadnieniu, że pozwana mimo prawidłowego doręczenia postanowienia oddalającego jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, nie uiściła należnej opłaty od skargi kasacyjnej.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana, domagając się jego uchylenia, zakwestionowała prawidłowość postanowienia odmawiającego zwolnienia od kosztów i wniosła o poddanie go kontroli w trybie art. 380 k.p.c., nadto wskazała, że wbrew wypowiedzi Sądu zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia,

nie zostało ono doręczone jej pełnomocnikowi, a także, z ostrożności procesowej wniosła o przywrócenie jej terminu do uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej, wskazując, że opłatę tę już uiściła.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Brak podstaw do zakwestionowania prawidłowości postanowienia z dnia 19 maja 2017 r. oddalającego zawarty w skardze kasacyjnej wniosek pozwanej o zwolnienie od opłaty od tej skargi. Opłata wynosiła 200 zł, a średnie miesięczne dochody pozwanej około 2.785 zł, co uwzględniając wydatki związane z codziennym bytowaniem, nie uzasadniało wnioskowania o niemożności sfinansowania kosztu, jakim była opłata od skargi kasacyjnej. Taka konkluzja kwestionowanego w zażaleniu postanowienia, przekonująco uzasadnionego, musi być uznana za prawidłową.

Wskazane postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanej z dniem 16 czerwca 2017 r., w trybie art. 139 § 1 k.p.c. i od tej daty biegł tygodniowy termin do uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej, przy czym zgodnie z treścią art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych, opłata powinna być uiszczona bez wezwania, w terminie tygodniowym od doręczenia postanowienia, co nie nastąpiło. Twierdzenie skarżącej o niedoręczeniu tego postanowienia pełnomocnikowi, to jest braku informacji w skrzynce pocztowej o przesyłce oraz o informacji pracownika sekretariatu, że orzeczenie dotyczące zwolnienia od kosztów nie zostało wydane, nie zostało w żaden sposób uwiarygodnione, przy czym adnotacje na kopercie zawierającej odpis postanowienia z dnia 19 maja 2017 r. o dwukrotnym awizo, wskazują na prawidłowość doręczenia w trybie art. 139 § 1 k.p.c.

W świetle powyższego nie było podstawy do uwzględnienia zażalenia (art. 394¹ § 1 i 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).

Rozpoznanie wniosku o przywrócenie terminu pozostaje poza kognicją Sądu Najwyższego.

aj

r.g.